

10. Афанасьев А. А. Основы построения бухгалтерского баланса / А. А. Афанасьев. — [3-е доп. изд.]. — М. : Госфиниздат, 1952. — 168 с.
11. Дембинский Н. В. Теория советского бухгалтерского учета : учеб. пособ. / Н. В. Дембинский. — Минск : Редакция науч.-техн. л-ры, 1957. — 312 с.
12. Василенко П. Н. Основы бухгалтерского учета : [для подгот. и повыш. квалиф. бухгалтерии : в 3-х вып.] / П. Н. Василенко. — Вып. 2 : Метод бухгалтерского учета. — М. : Госпланиздат, 1959. — 147 с.
13. Быкова А. Л. Теория бухгалтерского учета / А. Л. Быкова ; [под ред. проф. С. А. Щенкова]. — М. : Госфиниздат, 1962. — 352 с.
14. Струмилин С. Г. Статистико-экономические очерки / С. Г. Струмилин. — М. : Гос. стат. изд-во, 1958. — 739 с.
15. Костин К. Н. Бухгалтерский учет в районных объединениях и отделениях “Сельхозтехника” / А. Ф. Картушин, К. Н. Костин. — М. : Статистика, 1970. — 376 с.
16. Казьмин И. С. Бухгалтерский учет и отчетность в откормочных хозяйствах / И. С. Казьмин. — М. : Статистика, 1972. — 272 с.
17. Федяев А. М. Справочник бухгалтера совхоза : вып. III / А. М. Федяев, А. И. Колчин, С. О. Одеев. — М. : Россельхозиздат, 1974. — 384 с.
18. Баренгольд Я. М. Бухгалтерський облік у сільськогосподарських підприємствах : [лабор.-практ. заняття за журнально-ордерною формою обліку] / Я. М. Баренгольд. — К. : Вища школа, 1975. — 224 с.
19. Канцедал Н. А. Моделивання варіантів взаємодії елементів методу бухгалтерського обліку / Н. А. Канцедал // Вісник Запорізького національного університету : зб. наук. праць. Економічні науки. — 2011. — № 2. — С. 144—149.
20. Кондратюк Л. Функції окремих елементів системи обліку / Леся Кондратюк // Економічний аналіз. — 2010. — № 6. — С. 81—83.
21. Гоголь Т. Методологія бухгалтерського обліку як напрямок наукових досліджень в інноваційній економіці / Тетяна Гоголь // Вісник ТНЕУ. — 2012. — № 2. — С. 151—158.
22. Медведев М. Ю. Общая теория учета: естественный, бухгалтерский и компьютерный методы / М. Ю. Медведев. — М. : Изд-во “Дело и Сервис”, 2001. — 752 с.
23. Пильменштейн Д. И. Основы бухгалтерского учета / Д. И. Пильменштейн. — М. : Статистика, 1968. — 168 с.
24. Петрук О. М. Гармонізація національних систем бухгалтерського обліку : монографія / О. М. Петрук. — Житомир : ЖДТУ, 2006. — 420 с.
25. Чайковская Л. А. Современные концепции бухгалтерского учета (теория и методология) : автореф. дис. на соискание науч. степени д-ра экон. наук : 08.00.12 «Бухгалтерский учет, статистика» / Любовь Александровна Чайковская. — М., 2007. — 46 с.
26. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 р. № 996-XIV [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.

УДК 657.37(047.32)

АКТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО РОЗРОБКИ ФОРМ УПРАВЛІНСЬКОЇ ЗВІТНОСТІ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ПРОЦЕДУР КОНТРОЛЮ

Любимов М. О., к. е. н., доцент

ВНЗ Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У статті, враховуючи необхідність організації зворотного зв'язку в системі управління, досліджено підходи до визначення змісту і структури контрольних форм управлінської звітності, запропоновано алгоритм реагування на відхилення в процесі здійснення управлінського контролю.

Ключові слова: контроль, управлінський контроль, внутрішній контроль, норми, відхилення, контрольна звітність, управлінська звітність.

Любимов Н.А. АКТУАЛЬНЫЕ ПОДХОДЫ К РАЗРАБОТКЕ ФОРМ УПРАВЛЕНЧЕСКОЙ ОТЧЕТНОСТИ ПРИ ОСУЩЕСТВЛЕНИИ ПРОЦЕДУР КОНТРОЛЯ / ВУЗ Укоопсоюза "Полтавский университет экономики и торговли", Украина

В статье, учитывая необходимость организации обратной связи в системе управления, исследованы подходы к определению содержания и структуры контрольных форм управленческой отчетности, предложен алгоритм реагирования на отклонения в процессе осуществления управленческого контроля.

Ключевые слова: контроль, управленческий контроль, внутренний контроль, нормы, отклонения, контрольная отчетность, управленческая отчетность.

Liubymov M.O. CURRENT APPROACHES TO THE DEVELOPMENT OF FORM INTERNAL REPORTING THE IMPLEMENTATION OF CONTROL PROCEDURES / Poltava University of Economics and Trade, Ukraine

In this article investigated approaches to the definition of the content and structure of control forms of internal reporting, proposed an algorithm to respond to deviations in the implementation of management control.

Key words: control, management control, internal control, norms and deviations, the control reporting, internal reporting.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Система є життєздатною і ефективною, якщо має у своєму складі елементи зворотного зв'язку, що надають можливість проводити поточну корекцію поведінки системи по мірі надходження сигналів про її стан. Тому надзвичайно важливою функцією управління є контроль за виконанням планів, оскільки, якими б обладдливими і реальними вони не здавалися, без постійного контролю за їх виконанням не буде досягнуто бажаних результатів.

Для ефективного управління недостатньо правильно визначити показники, що характеризують ефективність діяльності підприємства, обґрунтувати можливість впливу на них відповідальних осіб і представити їх у відповідних формах управлінської звітності, необхідно постійно стежити за значеннями цих показників і ухвалювати на цій основі рішення на всіх етапах управлінського циклу. Цього можна досягти засобами внутрішнього контролю.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Особливістю цього дослідження є поєднання проблем здійснення контролю на всіх етапах управлінського циклу і питань інформаційного забезпечення контрольного процесу, а за його результатами – процесу управління.

Розкриттю питань внутрішнього контролю приділена значна увага зарубіжних і вітчизняних учених, серед яких вагомий внесок у розвиток теоретичних аспектів внутрішнього контролю зробили М. Г. Чумаченко, В. О. Шевчук, Т. А. Бутинець, Ф. Ф. Бутинець, Л. О. Сухарева, В. Ф. Максимова, Є. В. Мних, Н. В. Кужельний, М. С. Пушкар, В. В. Сопко, В. П. Пантелеєв. Питанням вимог до внутрішньої звітності, змісту її контрольних форм приділяли увагу С. А. Зубарева, Т. П. Карпова, В. Ф. Палій, Н. В. Семенишена, П. Я. Хомин, А. Д. Шеремет.

Тож можемо констатувати відсутність комплексних праць з цієї проблематики, що підтверджує актуальність обраної теми.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є визначення особливостей формування контрольних форм управлінської звітності для забезпечення ефективного здійснення процесу внутрішнього контролю на підприємстві.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

У загальному розумінні термін «контроль» означає систематичне спостереження за підконтрольним об'єктом із метою виявлення відхилень у його діяльності від встановлених норм, а в разі необхідності – цілеспрямовано вплинути на підконтрольний об'єкт.

Вважаємо, що ключовим для подальшого розгляду питання є визначення підходу до внутрішнього контролю. Контроль у межах нашого дослідження будемо розглядати як процес і засіб реалізації функції управління – контроль.

Формулюючи основну мету внутрішнього контролю на підприємстві, можна навести думку Т. А. Бутинець, яка зазначає, що найважливішим завданням внутрішнього контролю є виявлення різноманітних відхилень і формування інформації про них, наслідків їх впливу на процес виробництва, кінцеві фінансові результати, діяльність конкретних працівників [1].

Завдання системи внутрішнього контролю на кожному підприємстві можуть бути різними залежно від організаційно-технологічних особливостей підприємства і від завдань, які ставить перед собою менеджмент підприємства.

У результаті проведених досліджень можемо визначити основні елементи системи внутрішнього контролю:

- мета контролю;
- суб'єкти контролю;
- об'єкти контролю;
- методи контролю;
- засоби комунікації.

Внутрішній контроль має виконувати такі шість основних функцій [2, с. 11]:

1. Спостереження – метою цієї функції є отримання інформації про досягнуті фактичні величини.
2. Виявлення відхилень у здійснюваних господарських операціях. Контролер перевіряє не тільки інструменти управління, а й умови виконання і планові концепції для даної господарської галузі, підприємства чи підрозділу. Зіставляючи відповідність операцій плану (нормі), контролер бачить і в кожному випадку повинен зазначити умови, у яких цей факт настав. Ці умови можуть бути сприятливими або несприятливими, законними або ні, принести прибуток або завдавати збитків.
3. Уникнення небажаних наслідків відхилень, тобто оцінка відхилень (обліково-правова, економічна, фінансова тощо) та їх коригування – коригуюча.
4. Профілактика порушень і відхилень – інструмент суб'єктів контролю для запобігання вчиненню неправомірностей шляхом впливу на поведінку людей, особливо тих, які відповідають за певні сфери функціонування підприємства, збереження майна, його ефективне використання, недопущення втрат. Сюди входить інструктивна функція, яку ще називають використанням висновків контролю для більш ефективних і відповідних до правил дій.
5. Виконання – поточна перевірка точного виконання ухвалених рішень.
6. Спонукальна – зв'язок із мотиваційною системою, мотивація до здійснення бажаних дій.

Взаємозв'язок цих елементів може забезпечити управлінська звітність.

Варто погодитися з думкою М. А. Вахрушиної, яка зазначає, що саме сегментарна (управлінська) звітність дозволяє перевести різні аспекти управлінського контролю в практичну площину [3, с. 200].

Використання контрольних форм управлінської звітності дозволяє контролювати діяльність центрів відповідальності, сегментів діяльності підприємства і об'єктивно оцінювати якість роботи їхніх керівників. На основі інформації контрольних форм управлінської звітності можна робити висновки про ефективність роботи керівників центрів відповідальності, використовуючи всі види показників для їхньої оцінки.

Крім того, контрольні форми управлінської звітності допомагають керівникам центрів відповідальності контролювати себе. Керівнику будь-якого рівня завжди корисно знати, наскільки ефективно він працює. Отже, плани не виконують, він повинен бути повідомлений про це якомога раніше, інакше не зможе вчасно виправити становище.

Таким чином, контрольна управлінська звітність дасть змогу керівнику центру відповідальності ухвалювати обґрунтовані оперативні рішення і переглядати планові показники свого підрозділу під час планування.

Контролювати діяльність структурних підрозділів і підприємства взагалі можна лише порівнюючи їх результати з якимись орієнтирами – нормативами.

Нормативи, які використовують суб'єкти контролю, – це критерії, через порівняння з якими можна вимірювати результати діяльності. Нормативи необхідно розробляти відповідно до мети здійснення внутрішнього контролю, вони повинні бути зрозумілими і їх можна застосовувати до будь-яких об'єктів контролю (обсягові, якісні ...).

Нормативи можна розробляти і встановлювати, враховуючи:

- технологічні норми витрачання ресурсів;
- історичний досвід;
- мету контролю;
- тощо.

Залежно від ступеня досяжності, виділяють такі основні види нормативів: основні, ідеальні, досяжні.

До основних належать нормативи, які не змінюються протягом тривалого часу. Використовуючи їх, можна простежити основні тенденції розвитку.

Ідеальні нормативи розробляють, припускаючи, що умови господарювання є ідеальними. Вони не включають непродуктивні втрати. Ідеальних нормативів практично неможливо досягти, проте їх можна використати для аналізу динаміки непродуктивних витрат.

Досяжні нормативи розробляють з урахуванням нормальних умов функціонування підприємства та враховують поправку на природний убуток матеріалів, втрати від вимушених зупинок та інші витрати залежно від специфіки технології та організації виробництва. Такі нормативи реально досяжні, а виявлені на їх основі відхилення свідчать про низький рівень ефективності діяльності.

Вважаємо, що нормативні значення доцільно розробляти для всіх показників, які використовуються для оцінки ефективності діяльності підприємства в цілому, окремих його підрозділів, сегментів діяльності.

Тому на підприємстві встановлюють нормативи, у тому числі на матеріали, працю й послуги, споживані в процесі здійснення господарської діяльності. Відхилення від цих нормативів необхідно враховувати для виявлення причин і осіб, відповідальних за їх виникнення.

Важливим завданням є також визначення справжніх причин відхилень, незважаючи на те, об'єктивні вони чи суб'єктивні, оскільки саме на підставі цих даних приймається рішення коригувати подальші плани чи здійснювати вплив на центри відповідальності.

Так, зменшення обсягу реалізації може бути викликане об'єктивною причиною – зменшенням попиту або суб'єктивною – поганою роботою відділу збуту. Отже, у першому випадку необхідно коригувати плани, а в другому – впливати на відділ збуту.

Аналізуються три основні види відхилень:

- за використанням ресурсу;
- за ціною;
- за продуктивністю.

Отже, процес контролю можна представити за допомогою рис. 1.

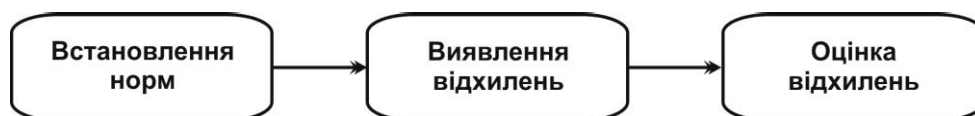

Рис. 1. Процес контролю

Відхилення можуть виникати під впливом зовнішніх і внутрішніх факторів, або через об'єктивні й суб'єктивні причини, на це дуже важливо зважати під час ухвалення управлінських рішень на основі аналізу відхилень.

Бутинець Т. А. зазначає, що оцінити відхилення – означає довести їх зв'язок з діяльністю конкретних працівників і колективів, визначити ступінь залежності їх виникнення від діяльності працівників.

Процедуру аналізу відхилень у системі управлінської звітності можна здійснювати за пірамідальним принципом. Спочатку аналізують відхилення на рівні підприємства, потім виявляють найбільш суттєві відхилення, відбувається їх деталізація і виявлення факторів, що вплинули на них, деталізуючи їх аж до носія витрат.

Аналіз відхилень фактичних показників від нормативних здійснюють відповідно до такої ієрархії [4]:

1. Компанія в цілому.
2. Відхилення за видами діяльності.
3. Відхилення за центрами відповідальності.
4. Відхилення за місцями виникнення витрат.
5. Відхилення за носіями витрат.

У зарубіжній практиці прийнято розрізняти сприятливі й несприятливі відхилення. Відповідно, якщо фактичні витрати вищі за нормативні, то таке відхилення вважається несприятливим, а якщо нижчі, то відхилення будуть сприятливими. Узагалі сприятливим вважається відхилення, що позитивно впливає на операційний прибуток, тобто збільшує прибуток, і навпаки.

Результатом проведення аналізу відхилень є визначення й розкриття факторів, що вплинули на такі відхилення в діяльності з метою здійснення управлінського впливу.

Цінність інформації визначається її своєчасністю і доречністю. Так, наприклад, інформацію про витрати на виробництві необхідно контролювати кожні три дні, про обсяг реалізації – кожні п'ять днів, а постійні

накладні витрати – раз на місяць. Доречність же інформації виявляється в її здатності задовольняти потреби користувачів, за таких умов вирішального значення набуває саме структура та зміст звітних форм. Саме на цьому етапі підприємство стикається з проблемою зручності і інформаційного насичення контрольних звітних форм.

Деталізація інформації набула вирішального значення при аналізі відхилень, спрямованому на подальші управлінські рішення. Такий аналіз передбачає застосування детального факторного аналізу відхилень, при цьому не допускаючи перенасиченості інформацією звітних форм.

При використанні такого методу аналізу звітна форма повинна містити інформацію про всі найважливіші фактори, що впливають на результативний показник, а також відхилення, спричинені дією цих факторів. Тобто таблиці мають містити скориговані показники та відхилення під впливом факторів.

Саме розрахунок скоригованих показників дає можливість гнучко управляти підприємством. Тобто звіт про відхилення при використанні скоригованих показників дає змогу порівнювати фактичні дані з скоригованими показниками діяльності, але не розкриваються причини цих змін.

Для виявлення впливу інших факторів необхідно провести подальший диференціальний аналіз, розкладаючи загальне відхилення на вплив факторів.

Маючи таку форму, можна легко візуально визначити, який фактор найбільше вплине на відхилення, тобто на основі одержаних висновків можна ухвалювати управлінські рішення щодо діяльності конкретних центрів відповідальності.

Усі контрольні форми управлінської звітності повинні містити також графи «примітки» та «напрямок відхилення». У «примітках» пояснюються причини та винуватці відхилень, а в «напрямах відхилень» стрілками різного кольору зазначаються перевитрати чи економія.

Відповідно, у процесі аналізу відхилень необхідно виявити зв'язок по лінії: відхилення фактора – ефект на результативний показник.

Проведення план-факт аналізу виконання планів здійснюють у два етапи:

- вертикальний (формальний) факторний аналіз;
- горизонтальний (змістовний) аналіз.

Після цього формулюють попередні висновки за підсумками виконання планів.

Звичайно, досліджувати причини та виявляти винуватців будь-яких відхилень за контрольними показниками – це надзвичайно велика праця, тому важливо встановити умови аналізу відхилень, тобто визначити критерії суттєвості для різних показників.

Суттєвість – це характеристика інформації у звітності, яка визначає її здатність впливати на рішення користувачів цієї звітності.

Поріг суттєвості – це кількісний вимір суттєвості інформації у звітності.

Ознаками суттєвості облікової інформації є її кількісні та якісні характеристики, важливі для користувачів такої інформації [5].

Кількісні та якісні критерії при оцінці відхилень пропонує розділяти В. Ю. Ларіков, використовуючи поетапну реакцію на відхилення. «Четвертий етап передбачає кількісну оцінку відхилень з метою їх ранжування: неопозитивне, несприятливе, сприятливе відхилення або їх відсутність. На п'ятому етапі здійснюють якісну оцінку відхилень за причинами та винуватцями» [6]. Вважаємо, що доцільніше все-таки ж використовувати поняття «суттєвість відхилення», яке означає значимість показника (якісна оцінка) і разом з цим показує, що абсолютна величина відхилення є істотною.

Істотність відхилення – це кількісна його характеристика (вартісна межа), яку встановлюють на кожному підприємстві окремо. Тобто відхилення за «не важливим» показником може бути істотним, але не буде суттєвим.

Тож, загальними умовами проведення аналізу відхилень на підприємстві можуть бути такі:

- відхилення в статтях доходів більше 5%;
- відхилення обсягів реалізації більше 5%;
- відхилення у статтях витрат більше 10%;
- кожне відхилення для дохідних або витратних статей більше ніж на 50000 грн;
- постійний аналіз статей витрат, які займають у структурі витрат центрів відповідальності більше ніж 25%.
- тощо.

У результаті проведених досліджень ми запропонували алгоритм реагування на відхилення (рис. 2).

Рис. 2. Алгоритм реагування на відхилення в процесі управлінського контролю

Обираючи один із варіантів реагування на відхилення, обов'язково необхідно визначити характер чинника, що спричинив це відхилення, і якщо це зовнішній або внутрішній чинник, контроль якого неможливий з боку підприємства, планові показники мають бути скорегованими на нього з метою об'єктивного аналізу відхилень.

Так, несприятливе відхилення прямих витрат може бути викликаним не безгосподарністю, а об'єктивним збільшенням прямих витрат через збільшення обсягів діяльності під впливом зростання попиту на продукцію. Такий аналіз відхилень не має сенсу. Отже, під час аналізу відхилень фактичні дані необхідно порівнювати з плановими, скорегованими на дію об'єктивних чинників, при цьому вся система звітів має бути переглянута.

Коригуючи планові значення витрат на зміну обсягів діяльності, необхідно пам'ятати про те, що «право» змінюватися мають лише змінні витрати (прямі матеріальні витрати, прямі трудовитрати ...). Тож, ще на стадії планування витрати мають бути згруповані за ознакою реагування на обсяг діяльності на змінні та постійні статті. Виходячи з того, що це перспективний аналіз витрат, вважаємо, що необхідно використовувати метод технологічного аналізу для умовного поділу витрат на змінні і постійні.

ВИСНОВКИ

Отже, необхідність здійснення ефективного управлінського контролю, зумовлює доцільність організації управління зі зворотним зв'язком на основі аналізу відхилень від встановлених нормативів засобами системи управлінської звітності, що дозволить оптимізувати зусилля управлінського персоналу.

Враховуючи вищезазначене, для здійснення контролю за відхиленнями контрольна звітна форма має містити такі обов'язкові елементи:

- коефіцієнт зміни обсягів діяльності підприємства;
- відхилення від суми і у відсотках фактичних показників від скорегованих;
- перелік обставин і чинників, що спричинили ці відхилення;
- оцінку виявлених відхилень з огляду їх впливу на діяльність підприємства;
- рекомендації щодо можливих способів усунення цих відхилень;
- оцінку цих рекомендацій щодо їх можливого впливу на діяльність підприємства.

Важливо зазначити, що запорукою ефективного контролю на основі управлінської звітності є надійність інформації, яку вона містить. Тут необхідно розуміти, що відхилення можуть виникати і в результаті різних порушень, у тому числі й навмисних, таких як помилка, шахрайство, підробка чи фальсифікація.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бутинець Т. А. Виявлення відхилень, умов та причин їх виникнення / Т. А. Бутинець // Вісник Житомирського державного технологічного університету. Серія «Економічні науки». — 2010. — № 3(53). — С. 7—12.
2. Максимова В. Ф. Внутрішній контроль економічної діяльності промислового підприємства — системний підхід до розвитку / В. Ф. Максимова. — К. : АвРІО, 2006. — 264 с.
3. Вахрушина М. А. Теория и практика бухгалтерского управленческого учета : дис. ... д-ра экон. наук : спец. 08.00.12 / М. А. Вахрушина. — М., 2002. — 405 с.

4. Немировский И. Б. Бюджетирование. От стратегии до бюджета – пошаговое руководство / И. Б. Немировский, И. А. Старожукова. — М. : ООО «И.Д. Вильямс», 2006. — 512 с.
5. Про суттєвість у бухгалтерському обліку і звітності : лист Міністерства фінансів України від 29.07.2003 р., № 04230-04108 // Бухгалтерський облік і аудит. — 2003. — № 8. — С. 59—60.
6. Ларіков В. Ю. Формування управлінської звітності про відхилення для вирішення завдань контролю / В. Ю. Ларіков // Вісник Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. — 2011. — № 8(162). — Ч. 2. — С. 153—156.

УДК 657.15:006.032

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ ФОРМУВАННЯ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ У КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

Розіт Т.В., к.е.н., доцент

Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна

У статті розглянуто основні підходи до визначення сутності облікової політики, рівні формування облікової політики, законодавча база її регулювання. Висвітлено процес формування облікової політики на підприємстві, охарактеризовано фактори, які впливають на нього, також розглянуто основні проблеми складання і застосування облікової політики вітчизняними суб'єктами господарювання. Значна увага приділена необхідності зближення трактування цієї облікової категорії з національним законодавством та міжнародними стандартами фінансової звітності.

Ключові слова: облікова політика, міжнародні стандарти фінансової звітності.

Розіт Т.В. УЧЕТНАЯ ПОЛИТИКА И ПРОБЛЕМЫ ЕЕ ФОРМИРОВАНИЯ НА ОТЕЧЕСТВЕННЫХ ПРЕДПРИЯТИЯХ В КОНТЕКСТЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ СТАНДАРТОВ ФИНАНСОВОЙ ОТЧЕТНОСТИ / Харьковский национальный университет им. В. Н. Каразина, Украина

В статье рассмотрены основные подходы к определению сущности учетной политики, уровни формирования учетной политики, законодательная база ее регулирования. Освещен процесс создания учетной политики на предприятии, охарактеризованы факторы, влияющие на него, также рассмотрены основные проблемы составления и применения учетной политики отечественными субъектами хозяйствования. Значительное внимание уделено необходимости сближения трактовки данной учетной категории с национальным законодательством и международными стандартами финансовой отчетности.

Ключевые слова: учетная политика, международные стандарты финансовой отчетности.

Rozit T.V. ACCOUNTING POLICIES AND PROBLEMS OF ITS FORMATION IN DOMESTIC ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF INTERNATIONAL FINANCIAL REPORTING STANDARDS / V. N. Karazin Kharkiv National University, Ukraine

The main approaches to the definition of the essence of accounting policies, levels of the accounting policies formation, the legal framework of its regulation are being analyzed in the article. The process of the company's accounting policies formation is being elucidated, the factors that affect it are being characterized, the main problems of compilation and implementation of accounting policy by domestic economic entities are being analyzed as well. Considerable attention is paid to the necessity of closer interpretation of the accounting categories to the international financial reporting standards by the national law.

Key words: accounting policies, international financial reporting standards.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Сучасна економічна ситуація України потребує ефективних і достатньо пристосованих до ринкових умов підходів до організації управління суб'єктами господарювання. Інформаційний вибух – це наша реальність. Буквально з кожним днем на людину обрушується все більша кількість інформації. Проте не завжди та інформація, яку ми отримуємо є суттєвою і корисною. Наприклад, ті дані, що відображаються у фінансових звітах не завжди задовольняють потреби інвесторів. Формування достовірної, правдивої та повної інформації, що ефективно розкриває діяльність підприємства для зацікавлених осіб-користувачів, виступає основою для прийняття рішень про облікову політику.

Структура обліку часів командно-адміністративної системи управління не відповідає умовам ринкової економіки. На сьогодні діюча система обліку потребує переорієнтації на потреби менеджменту суб'єктів господарювання.